

Český zápas

Týdeník Církve československé husitské

Ročník 86 * číslo 51 * 17. prosince 2006 * Cena 6 Kč

Požehnané
prožití
adventního času
přeje
redakce

MINULOU SOBOTU ZASEDALO V DEJVICÍCH CÍRKEVNÍ ZASTUPITELSTVO

Jednání církevního zastupitelstva předcházelo páteční zasedání ústřední rady, která mj. schválila finanční příspěvek na opravu nemovitostí v královéhradecké diecézi a zakoupení zařizovacích předmětů pro HITS. Ústřední rada žádá duchovní, aby přečetli po bohoslužbách dopis předsedy ERC a předsedy ČBK k Evropskému ekumenickému shromáždění, který byl zveřejněn v minulém čísle Českého zápasu. Vyzývá rovněž všechna církevní zařízení, aby využila možnosti prezentovat svou činnost na tzv. tržišti možností při "Noci otevřených kostelů" 22. ledna 2007 v pražském evangelickém kostele U Salvátora, kde budou veřejnosti představeny projekty všech církví u nás.

Sobotní jednání církevního zastupitelstva zahájil pobožností bratr patriarcha (text: Mk 13,32-37, píseň: 207).

Po zahájení bylo přítomno 31 členů (ze 49 pozvaných) s hlasovacím právem (7 bylo omluveno), 16 členů s hlasem poradním (4 omluveni) a jeden host. Církevní zastupitelstvo tedy bylo usnášeníschopné.

Po schválení jednacího a volbě pracovního předsednictva ve složení: patriarcha ThDr. Tomáš Butta, Th.D., slovenský biskup ThDr. Jan Hradil, Th.D., místopředseda ústřední rady v ČR ing. Karel Rauš, místopředseda ústřední rady v SR ing. Jiří Balajka, DrSc., ing. Milan Líška, Mgr. Iva Pospíšilová, Mgr. Alena Naimanová, PhDr. Mgr. Bohdan Kaňák, Mgr. Michael Štojdl, ThDr. David Tonzar, Th.D., ing. Miroslava Studenovská, Zdeňka Šlézová a RNDr. Vlastizdar Vágenknecht byli zvoleni zapisovatelé (Mgr. Jana Krajčičková, Jana Skořepová a Mgr. Iva Pospíšilová),

sčítatelé hlasů (Vladimír Moravec, RNDr. Vlastizdar Vágenknecht a ing. Milan Líška), ověřovatelé zápisu (pražský biskup Mgr. Karel Bican, Mgr. Benjamin Mlýnek, ing. Milan Líška a olomoucká biskupka Mgr. Jana Šilerová) a návrhová komise ve složení: ThDr. David Tonzar, Th.D., Mgr. Radek Zapletal, ing. Jiří Balajka, DrSc., Mgr. Iva Pospíšilová a ing. Vít Koutný. Po schválení zápisu z minulého jednání byla provedena kontrola plnění usnesení z minulého zasedání církevního zastupitelstva. bylo konstatováno, že se zatím nepodařilo pouze jeden bod týkající se diaconického centra Semily, kde chybí část podkladů pro jeho přihlášení na ministerstvu kultury.

Jednání pak pokračovalo diskusí o strategii v přijímání nových zaměstnanců v duchovenské službě. Protože dosud není jasné, jak se bude vyvíjet jednání se státem o odměňování duchovních bylo přijato usnesení o pozastavení přijímání dalších duchovních (pastoračních asistentů, kazatelů) až do jarního zasedání církevního zastupitelstva. Usnesení se nevztahuje na plně kvalifikované absolventy HTF UK. Jarnímu zasedání bude předložen řád o přijímání duchovních. Současně bylo uloženo diecézním radám vypracování nomenklatury do 31. března 2007 podle vzoru vypracovaného finančním zpravodajem ústřední Mgr. Radkem Zapletalem.

Církevní zastupitelstvo bylo seznámeno se situací na Husitské teologické fakultě Univerzity Karlovy a s kroky, které podnikl v této souvislosti bratr patriarcha z pověření ústřední rady. Přijalo návrh ústřed-

ní rady: „Církev československá husitská pověřuje vyučováním na HTF UK podle čl. 64 Ústavy ze současných pedagogů HTF UK tyto pedagogy: dr. Vogel, prof. Kučera, Mgr. Tomčík, Mgr. Mašát, Mgr. Krušina, dr. Roubalová, Mgr. Tonzarová, dr. Vymětalová-Hrabáková, Mgr. Kolář, dr. Strašková, prof. Lášek, dr. M. Kučera, dr. Hrdlička, dr. Veverková - v dané chvíli působí na fakultě.

Dále pověřuje ty, kteří v minulosti na HTF působili a další: dr. Hradil, dr. Tonzar, dr. Šandera, dr. Toth, dr. Rokyta, dr. Šiler, dr. S. Švarc a prof. Salajka.

K dalším učitelům z CČSH se CZ vysloví později. Tento návrh bude předložen rektorovi UK.“

Církevní zastupitelstvo rovněž určilo komisi pro jednání s HTF UK (patriarcha dr. T. Butta, prof. J. B. Lášek, prof. Z. Kučera, dr. J. Hradil, dr. D. Tonzar). Nepřijalo navržené statuty HTF UK, protože není v souladu s příslušným zákonem o církvích 3/2002Sb a Ústavou CČSH a zákonem o vysokých školách.

Církevní zastupitelstvo v souladu s ustanovením č. 6 odst. 12 Ústavy

CČSH schválilo zřízení HITS a VOŠ HITS ke dni jejich registrace. Další jednání se týkalo změny organizační struktury úřadu ústřední rady. Bylo schváleno, aby odbor pro vnější vztahy byl přímo podřízen bratru patriarchovi.

Dále byla řešena situace v budově úřadu ústřední rady, kde je problematické pronajmát volné prostory. Finanční zpravodaj Mgr. R.

Dokončení na str. 3

Čekám nebo očekávám?

Ve slavném absurdním dramatu Samuela Becketta dva hrdinové Vladimír a Danda zabydleni v popelniciích se neustále jeden druhého ptají „zda už přišel, ještě nepřišel, a přijde-li vůbec?“ Čekají na jistého Godota. Z desítek interpretací je i ta náboženská nasnadě: God-ot, God, Bůh ... Čekání na Boha, spásu, záchranu. Je to výsměch, toužebné přání či zoufalý obraz nás samých?

Advent nám připomíná čas před Kristem, kdy lidé čekali na příchod Mesiáše, Spasitele, Zachránce z "popelnic" tohoto světa. Pro nás křesťany se v Ježíši Kristu Bůh stal z lásky Člověkem v hlubokém tajemství plného lidství i božství. Zároveň však žijeme v jakémsi trvalém adventu, jímž Bůh v Kristu završí dějiny světa a lidí. Vše je stále i v posledku v ruce Božích.

S adventem splývají slova čekat nebo lépe očekávat. V češtině ten zdánlivě jemný ale podstatný rozdíl slyšíme. Čekat na někoho znamená spíš pasivitu, netrpělivost, obavy (přijde, nepřijde?). Očekávat v sobě nese víc aktivity, zvědavosti, touhy být na příchod očekávaného připraven a dokonce i radost... Čekáme nebo očekáváme?

Adventní očekávání korunuje vánoční radostná zvěst: Goliáš oblopuen, veselme se, člověk jest vykopen, radujme se! Nemám ráda oblíbené hudrování křesťanů na spěch, konzum, sentiment a duchovní prázdnotu dnešních vánočních svátků. Znam rodiny s více dětmi, které prožívají (nejen) tento čas v pokoji a radosti (a že se musí ohánět).

Advent v zastavení, ztišení, rozjímání nad Božím slovem, společná modlitba, spolubytí s rodinou a přáteli nás vybaví do života víc než umytá okna, 50 druhů cukroví, hory jídla a dárků (byť dobře míněných). Kolik z toho stejně skončí v popelniciích spolu s naším nenaplněným a vyprahlaným srdcem a absurdním přáním „už aby bylo po Vánocích“.

Naštěstí to nelze. Bůh v Kristu přichází, jako přišel tenkrát, a přijde zase. Neznám větší radost, pokoj a naději. Proto přeji nám všem, ať neprocházíme my adventem, ale ať advent prochází námi. Ba ještě víc: přeji v trvalém adventu trvalé Vánoce.

Jana Šilerová, biskupka

MIKULÁŠ OPĚT NADĚLOVAL U MIKULÁŠE

Je již krásnou tradicí, že se každoročně pražské děti se svými rodiči sejdou v neděli odpoledne předcházející svátku biskupa Mikuláše v našem staroměstském chrámu, který nese jeho jméno. Důvod jejich návštěvy je nasnadě – mikulášská nadílka.

Ale jak všechny děti dobře vědí, Mikuláš obdarovává jen ty hodné, které v uplynulém roce nezlobily, kdežto malí darebové by se měli obávat Mikulášova průvodce, čerta. Ani letos čert nechyběl, ovšem jeho role byla spíše symbolická. Zřejmě sem nezavítalo jediné zlobivé dítě, protože nikdo si z čerta nic nedělal a všichni se s naprostou samozřejmostí dostavili k andělíčkům a Mikulášovi pro balíček s dobrotami.

Ba ne, tak úplně samozřejmé to nebylo. Ještě před tím jsme se totiž naučili písničku, kterou jsme vzápětí Mikulášovi zazpívali a také "zauka-

zovali" – jmenovala se "Láska Kristova je tak nádherná" a nejen že jsme zpívali, jak je vysoká, hluboká, široká – no prostě nádherná – my se to snažili též názorně ukázat. Asi si umíte představit, že v přeplněných lavicích to nebyl tak úplně snadný úkol. Takže si děti odměnu skutečně zasloužily.

Dvojnásob si ji pak zasloužili členové souboru Prázátka, kteří nám již v úvodu zazpívali (a také "zaukazovali") několik mikulášských a vánočních písniček. Nejmladším dětem z tohoto sboru jsou tři roky a ani ti nejstarší jistě nechodí do školy ještě moc dlouho. Zpívají s opravdovým nadšením, takže každé jejich vystoupení je skutečným pohlazením.

To ovšem nebyli jediní dětští účinkující. Po krátkém úvodním slovu sestry farářky Jiřiny Mojžíšové nám ma-

lá Valentýnka a její kamarád Tomáš zahráli scénku, ve které si povídali o tom, jaký dárek připravují pro své rodiče. Z čeho by maminky a tatínkové měli asi největší radost? Z motorové pily nebo z hedvábí? Valentýnka se nakonec rozhodla, že se pokusí dát rodičům jiný dárek, jehož obstarání bude snad ještě těžší než koupění motorové pily – pokusí se být hodná a nezlobit.

Tak vidíte, pokud všechny děti u Mikuláše letos byly takovéhle, čert si mohl klidně vzít dovolenou. Rozcházel jsme se se slovy, která každé dítě dostalo vytištěná na malém obrázku ryby, jenž si mohou třeba pověsit na vánoční stromek nebo postavit na štedrovecerní stůl: „Žijte v lásce, tak jako Kristus miloval nás.“

Děkujeme, Mikuláši!

Jana Krajčičková

Příchod a setkání

Milí přátelé,

řádům, které ode mne čtete, předchází modlitba a přemýšlení o jejich obsahu. Myslela jsem na slova, která tvoří nadpis. Začala jsem vnímat rozdíly mezi nimi. Napadla mě myšlenka, jaké by bylo asi setkání s vámi, kteří moje články čtete? Myslím, že by to pro mě bylo milé setkání. Představuji si, že s některými z vás bych se pozdravila. Vyměnili bychom si pár milých vět o tom, jak je dobře, že jsme se setkali. Pak by se možná našlo několik dalších, kteří by mně položili otázky, směřující k mým článkům. A možná, že by se našli dva nebo tři lidé, se kterými bych se setkala způsobem velice osobním - totiž, setkala by se naše srdce. Všechna setkání jsou pro mne důležitá. Představuji určitou cestu, během které mohu duchovně růst.

Prožíváme adventní období, během kterého bychom se měli připravit na setkání s Ježíšem. Je to čas, kdy bychom se mohli setkat sami se sebou, se svými blízkými a bližními. Každému příchodu i setkání předchází příprava. Mají různou podobu. Záleží na tom, jak osoba, jejíž příchod čekáme, je nám drahá. Nastane dlouho očekávaný čas příchodu. Vše je připraveno, jak nejlépe jsme dokázali, s velkou láskou a pečlivostí. Ježíš a lidé přicházejí k nám a my se radujeme z jejich návštěvy. Pak nastává loučení a nám začne být smutno. Možná proto, že čas strávený s milovaným člověkem uběhl velmi rychle. Nebo proto, že naše setkání se neuskutečnilo podle našich přání a očekávání. Je tu však někdo, kdo s námi touží zůstat i ve chvílích, kdy všichni ostatní odejdou. Je to Ježíš. Tak s ním se můžeme setkat několika způsoby: necháme ho přijít do našeho srdce. Ale okolnosti, které prožíváme, jsou pro nás tak důležité, že zapomeneme na to, komu jsme své srdce otevřeli. Pak jsou mezi námi ti, kteří se pravidelně a upřímně připravují na Ježíšův příchod, ale po uplynutí adventu a Vánoc žijí dále podle své vůle. Je však mezi námi hrstka bláznů, kteří otevírají srdce Ježíši proto, aby on žil v nich a skrze tyto lidi konal skutky, které oslavují Boha.

Představujeme si, že když Bůh k nám přichází, je to s velkou slávou. Domnívám se, že když Bůh v našich životech koná velké věci, dělá to tak, že o tom široké okolí musí vědět. Jistě tomu tak někdy opravdu je. Nechci Bohu ubírat jeho moc a slávu, která mu náleží. Moje zkušenost mě však učí něčemu jinému. Ježíš často přichází velmi tichým způsobem. Promlouvá k nám skrze druhé lidi. Můžeme i přeslechnout, co nám říká, pokud se nenaucíme naslouchat jeho tichému hlasu. Přichází, aby nám projevoval svou lásku, ochraňoval nás a daroval vše, co ke šťastnému životu potřebujeme. Jeho příchod není omezen jen na čas adventu a Vánoc. Ježíš k nám chce přicházet vždy znovu a žít s námi každý den našeho života. Dává se nám poznat v těch nejobyčejnějších událostech. Pokud nemáme vidoucí oči, které ho zahlédnou, může se stát, že Ježíš k nám přichází, jak my po tom toužíme, ale my se s ním nesetkáme, protože ho nevidíme. Prosme o citlivé srdce, které nás bude upozorňovat na Ježíšovo přicházení a Jeho přítomnost v našem životě. Přeji vám požehnaný advent a Vánoce.

Eva Zvolánková

Z kazatelského plánu

3. NEDĚLE ADVENTNÍ

Nebojte se zlého! Bůh pokoje je s vámi

Zvěst o tom, že Bohu na nás lidech záleží, protože nás stvořil ze své otcovské lásky, a že má v úmyslu zjednat spravedlnost a nastolit svou plnou vládu nad světem, zní potěšitelně pravým Božím dětem a přináší jim radost. Svěvolníci se proti této skutečnosti bouří a pronásledují Boží posly. Boží řeč je jim nepřijemná a nesnesitelná. Mohou však proti tomu dělat, co chtějí, stejně nic nesvedou. Pán Bůh má dost síly k prosazení svých záměrů. Uzná-li to za vhodné, dokáže ochránit i ty, kdo jdou cestou jeho Syna. Proto ani sebetěžší zkoušky nezmaří věřících jejich radost a pokoj.

Vstup: Sf 3,14-15

Tužby:

2. Abychom s důvěrou na Boží zaslíbení spoléhali a jen u svého Pána pevnou oporu v nejistotě svých pozemských dnů hledali...

3. Abychom ve víře rostli, více a více jeho moudrost a pravdu poznávali a jeho svatě vůli se poslušně a důvěřivě podřizovali...

Epištola: Fp 4,4-9

Evangelium: L 3,15-20

K obětování: Iz 12,1-2

K požehnání: Iz 33,1-6

Modlitba:

Uč nás, nebeský Otče, radovat se napořád z toho, že ve všem, co nás v životě potkává, nejsme sami sví, ani majetkem jiných lidí, ale že patříme tobě a jsme ve tvé péči. Nade všechno nám dopřej, abychom se radovali z toho, že jsi poslal do tohoto světa svého Syna Ježíše Krista, aby nás vysvobodil z bídy a daroval nám život směřující k věčnosti. Pomoz nám, abychom dovedli šířit radost a pokoj kolem sebe a rozjasňovali život svým bližním.

Vhodné písně: 203, 31, 35, 314

DOBŘE UTAJENÝ KOSTELÍČEK

Ráda cestuji. Je lhostejné, zda jen po vlastní české či po daleké cizině. Na každou cestu se těším a na každou se i dobře připravím. Vyhledám mapy, dopravní spojení, přečtu si průvodce, naplánuji výlety. Také si ověřím, zda v daném místě je naše fara a sbor, případně zda není v dosahu nějaká naše modlitebna.

Tak jsem se jednoho dne vydala s bývalou kolegyní na pár dnů do Rokytnice nad Jizerou. Letošní podzim je nádherný, tak proč si ho neužít. Trošku jsem doufala, že se podívám i do Vysokého nad Jizerou a ukážu zdejší sbor své přítelkyni. Musely jsme to vzdát. Dopravní spojení na venkově je čím dál horší. Někdy dokonce veškeré žádné.

Nevadí, alespoň si užijeme Rokytnici nad Jizerou. Chaloupky při cestě, vedoucí po vrstevnici, jsou jedna líbeznější než druhá, všechny vyzdobené, až oči přecházejí. Navzdory pozdnímu podzimu v zahrádkách rozkvétají petrklíče, zatímco vrcholky hor jsou jemně poprášeny sněhem. Když přidám ještě modrou oblohu a zurčící potůčky, nenapadá mne už nic dalšího, co bych si ještě mohla přát.

Pozoruji drobotinu na zahradě místní

školký, když mne kolegyně upozorní na kostelíček, který se nalézá kousek dolů po cestě. Vypadá odsud tak líbezně, že ani chvíli nezaváhám a vydávám se tímto směrem navzdory tomu, že až půjdeme zpátky, asi se pěkně zadýchám. V mém věku je už nejlepší chodit jenom po rovině.

Když přicházíme blíž, vyjekne přítelkyně překvapením: „Vždyť je to náš sbor!“ - „Vyloučeno,“ odpovím s převahou. „Není možná, to bych přece já musela vědět.“

Jak se ukázalo, nemám pravdu. Na štítě je náš znak, na mosazné destičce u dveří je rovněž kalich s křížem a ve skřínce čerstvé číslo Českého zápasu. Moje srdce zaplesalo.

Kostelíček je opravený, pozemek vzorně uklizený a na něm srovnaná zásoba dříví. Nikde plot, nikde závoje - a světe, div se, nikdo to dříví dosud neukradl. Sousedí asi dobře hlídají.

Od vrat kostelíčka vede přímo naproti do hospůdky přechod pro chodce nebo-li zebra. Zřejmě tu má někdo smysl pro humor. Na silně frekventované silnici, vedoucí asi 6 kilometrů po celé Rokytnici nad Jizerou, jsou přechody pro chodce tak asi dva, možná, že tři.

A tady na cestičce do strmého kopce, kde přejedou možná dvě auta denně, je přechod od hospůdky ke kostelíčku vzorně upraven. Možná, že dělníci, kteří přechody na silnici dělali, se tu stavili na pivečko a vyplácali zbytek barvy. Docela nás to pobavilo.

Kostelíček jsme dvakrát obešly, všechno si důkladně prohlédly a nazírály se znovu vrátily. V noci jsem totiž přemýšlela, proč asi je tam to dříví. Tak jsme šly zjistit, zda ten kostelíček nemá komín. Má. To znamená, že uvnitř asi bude i teplo. Kdo nevěří, ať tam běží.

Bohoslužby jsou tam každou první a třetí neděli v měsíci a scházejí se zde i bratři evangelíci. Až tedy někdy přijedete do Rokytnice nad Jizerou, vydejte se směrem zhrůru mezi domečky do části zvané Berlín a když budete hledat, naleznete.

Možná, že příští rok nalezeme tenhle líbezný kostelík i v seznamu náboženských obcí v našem kalendáři Blahoslav 2008. Možná, že tam nalezeme i některé další.

Vyhlašuji totiž tímto pro všechny příslušníky naší církve celostátní pátrání po všech dosud utajených kostelech a modlitebnách.

Jindřiška Kubáčová

Nad Písmem

NEBOJTE SE ZLÉHO! BŮH POKOJE JE S VÁMI

L 3,15-20

Působení Jana Křtitele padlo na úrodnou půdu, neboť jak jsme četli na počátku 15. verše: „Lidé byli plni očekávání.“ Jinými slovy, po Mesiášovi byla vysoká poptávka, a proto se lehko mohlo stát, že ten, kdo Mesiáše něčím připomínal, byl za něj i považován. Omyl tehdejších lidí to byl zásadní, ale z pohledu psychologického je to zcela pochopitelné a není se čemu divit. Díky tomuto omylu můžeme ale vidět první pozitivní rys Jana Křtitele, na který bych rád upozornil.

Jan tohoto omylu nezneužívá, nehraje si na Mesiáše, nestaví se ješitně do popředí, nezakládá si na své výjimečnosti či charismatech, neprosazuje sebe sama, ani se nesnaží proslavit a zviditelnit. Naopak. Vyvádí všechny z omylu a ukazuje ke skutečnému Spasiteli. V 16. verši říká: „Přichází však někdo silnější než já...“ a toto své poznání vyjadřuje i osobním vztahem, plným pokory a uznání: „Nejsem ani hoden, abych rozvázal řemínek jeho obuvi.“

Ježíš je víc než nejvýznamnější i nejvzácnější osobností lidských dějin. Onen propastný rozdíl, ona nepřekonatelná hranice a neopakovatelná jedinečnost mezi Kristem a zbytkem světa spočívá ve spojení podstaty lidské s podstatou Boží, a je vyjádřena příměrem o křtu vodou a křtu ohněm a Duchem svatým. Voda symbolizuje pozemský život a dokonce skrze plodovou vodu do života vplouváme. Působení Ducha svatého je darem shůry, kterým člověk může být obdařen, ale nemůže jím libovolně disponovat. Přítomnost Ducha svatého stejně jako přítomnost Kristova nejen v každé svátosti, ale i v společenství, kde se lidé scházejí v jeho jméno, obsahuje rozměr života věčného a oba tyto rozmě-

ry k sobě patří. V duchovním slova smyslu se ovšem paradoxně voda s ohněm nepotírají ani nedochází k hašení, ale naopak se vzájemně doplňují a spojují. Jenomže oheň nesymbolizuje jenom Kristovu přítomnost ve svátosti křtu, ale také neuhasitelný prostředek posledního soudu, skrze nějž budou spáleny plevy, narozdíl od pšenice, která bude shromážděna do sýpky. V tomto obraze se oheň stává naopak znamením zkázy a protipólem království nebeského.

Lopata v Kristově ruce, pročišťující mlat, ukazuje k tvrdé práci a nelehkému úkolu, který před Spasitelem světa stojí. 18. verš hovořící o mnohém jiném napomínání lidu i kázání radostné zvěsti, ukazuje nejen na vytíženost Jana Křtitele, ale i na to, co by mělo být posláním každé církve i každého věřícího křesťana. Myslím si, že zvláště ve světě válečných konfliktů, živelných pohrom, zločinu, utrpení, násilí, zákeřných nemocí, diskriminace, korupce a nedorozumění, kterými jsme zavalováni každým dnem ve sdělovacích prostředcích, může radostné biblické svědectví, zanikající v tom hluku a krvi, být obrovskou vnitřní posilou, nadějí a poselstvím pokoje.

V závěrečných dvou verších se situace dramaticky změnila. Protože Jan Křtitel kritizoval krále kvůli jeho neutěšeným rodinným poměrům, skončil nakonec ve vězení a později, jak víme, byl popraven. A to je druhá rovina vedle pokory a skromnosti, na kterou bych rád položil důraz a která mi v naší církvi žalostně chybí. Statečnost a odvaha vyslovit svobodně svůj názor či nesouhlas s čímkoliv, co se přiči našemu svědomí a nebo biblickému poznání, a to i za cenu osobních problémů či perzekuce. Dnešní kárné komise jsou s trestem smrti absolutně

nesrovnatelné a přesto chování mnohých určuje především strach, servilnost, neupřímnost či skrytá pomluva. Tyto vlastnosti jsou však v přímém rozporu s pokorou, kterou jsme si připomínali na počátku a které je Jan Křtitel přímo prototypem. Skutečná pokora zákonitě prohlubuje naši otevřenost a průzračnost myšlenek i postojů, a to nejen před Bohem, ale i před všemi lidmi. A zase zpětně platí, že odvaha prohlubuje naši pokoru, naši schopnost přiznat před Bohem i druhými lidmi svou hříšnost a slabost, ve které obelháváme sebe či jiné, a tu potom dokážeme nahradit odvahou k pravdě. Tento reciproční proces by měl probíhat hlavně v církvi, a to zvláště v období adventu.

A tak na závěr přeji sobě i vám, abychom se připravovali nejen na nadcházející vánoční svátky, ale i na přijímání Boží vůle a abychom svým každodenním bytím se přibližovali nejen ke své smrti, ale i k životu věčnému, který nám očekávaný, narozený a obětovaný Ježíš Kristus vydobyl a otevřel.

Lukáš Volkman

**Milosrdný Bože,
prosíme tě,
přinášej nám
svůj pokoj
a dej, abychom také
jako novozákonní lid
byli plni očekávání.
Prosíme,
prohlubuj naši pokoru
ale i osobní statečnost
k životu v pravdě,
aby naše svědectví
bylo věrohodné,
a dej, abychom
dokázali v plnosti
i tvém požehnání
prožít radost
z Kristova narození.
Amen**

MINULOU SOBOTU ZASEDALO V DEJVICÍCH...

Dokončení ze str. 1
Zapletal navrhl navázat na tradici církve a využít kapacitu jako kolej, hostel (3. patro). Bylo by možné rozšířit i služby Blahoslavu. Navrhl, aby zastupitelstvo schválilo záměr zřídit církevně právníkou osobu Institut evangelizace a pastorační, který by měl na starosti provoz studentské koleje, nakladatelství Blahoslav a ostatní související servis. Církevní zastupitelstvo jeho návrh schválilo a přípravou projektu, který bude předložen jarnímu zasedání pověřilo úřad ústřední rady. Jednání církevního zastupitelstva pak pokračovalo zprávami bratra patriarchy, místopředsedy ústřední rady a jednotlivých odborů úřadu ústřední rady. Bratr patriarcha ve své zprávě mj. uvedl: „Na základě svých dosavadních zkušeností mohu zatím popsat jen v základních obrysech službu patriarchy v reálných podmínkách vzhledem k úkolům v jednotlivých oblastech. Od vstupu do služby patriarchy jsem rozpoznal, že tato činnost je směřována do pěti oblastí: 1. Dovnitř církve; 2. Vzhledem k veřejnosti; 3. Vzhledem k ekumeně, 4. Vzhledem k teologické fakultě a 5. Vzhledem ke sněmu... V činnosti dovnitř církve si představuji dobrou a klidnou spolupráci v křesťanské lásce s biskupským sborem i ústřední radou. Na pozvání a po dohodě konám bohoslužby,

přednášky, rozhovory a další aktivity v náboženských obcích... Od patriarchy se očekává účast na společenských akcích, neboť je reprezentantem církve vzhledem k veřejnosti... Z jednání ve své zprávě uvádím setkání na ministerstvu kultury České republiky dne 27. listopadu 2006, kterého se zúčastnili zástupci církve br. ing. Karel Rauš, místopředseda ústřední rady, Mgr. Radek Zapletal, finanční zpravodaj ÚR, ThDr. David Tonzar, Th.D., br. tajemník Karel Potoček, ses. biskupka Mgr. Jana Šilerová. Přítomen byl pan ministr Martin Štěpánek a jeho poradci. Po stručném představení naší církve a jejího vztahu ke společnosti a kultuře se hovořilo o kriteriích pro financování církví, o smlouvě se Svatým stolcem a dalších tématech. V období několika týdnů jsem měl možnost se setkat již s řadou představitelů církví domácí ekumeny i s některými zahraničními hosty. Setkal jsem se s bratrem synodním seniorem Českobratrské církve evangelické Joelem Rumlem, metropolitou Kryštofem a dalšími v osobních rozhovorech i na oficiální úrovni. Spolupráce se zemskou evangelickou církví v Anhaltu má již dlouhou tradici. Tato partnerská církev stojí o intenzivní spolupráci s námi. Účastnil jsem se na pozvání bratra církevního prezidenta Helge Klasohna ve dnech 16. – 18. listopadu

synody v Dessau. Během této návštěvy byla připravena koncepce konkrétní spolupráce, jako je např. výměna teologických a sociálně-etických textů, poskytování katechetických materiálů, setkání studentů, hostování hudebních souborů i partnerství mezi obcemi...“ Ze zprávy bratra patriarchy vyplynuly tři návrhy, které církevní zastupitelstvo schválilo - přeložit zasedání řádného sněmu na rok 2008, vyzvat diecéze k výběru generálního tajemníka sněmu a návrhy projednat s biskupským sborem, ústřední radou a předložit na nejbližší zasedání církevního zastupitelstva a stanovit požadavky pro kandidáty kněžského svěcení na základě nároků na kněze stanovených dr. Karlem Farským z roku 1924. Zastupitelstvo dále přijalo zprávy o hospodaření církve a souhlasilo s přijetím rozpočtového provizoria do jarního zasedání, protože dosud nejsou známy reálné příjmy. Schválilo i celocírkevní sbírky a výši základního církevního příspěvku ve výši 1 Kč denně. Zasedání bylo ukončeno modlitbou bratra patriarchy a společným zpěvem písně č. 204. Při zasedání byla provedena sbírka, jejíž výtěžek (3222,50 Kč) byl na návrh ústřední rady věnován motolské nemocnici na vybudování ekumenické kaple pro pacienty. (red)

Chrám sv. Mikuláše byl na Mikuláše nabit k prasknutí

BUĎTE VDĚČNI

Říká Písmo (Ko 3,15). Při těchto slovech myslím na ty, kteří mě přivedli na cestu víry a celý svůj život dali do služeb církve. Nyní se však na generaci našich starších duchovních často zapomíná i v náboženských obcích samotných.

Dovalte mi zavzpomínat. V roce 1946 před Vánocemi jsme se s rodiči nastěhovali do pohraničního města Trutnova zvaného později Brána Krkonoš. Zde působil v naší církvi milý, tichý a laskavý služebník bratr farář Klouček. Nebyl úplně zdravý a po jeho odchodu k Pánu přišli na faru manželé Brázdilovi se třemi dcerami, oba faráři. Sloužili Bohu i církvi naplno, pro každého, kdo měl problémy, si udělali čas, fara byla stále otevřená. Jako dítě jsem chodila do nedělní školy a pak děti dokonce vedla. Sestra farářka mě vysílala na mládežnické kurzy a setkávání, organizovala zájezdy pod hlavičkou Mírového hnutí a Červeného kříže. Byla u nás i beseda s vysokoškoly, kteří tehdy cestovali do rovníkové Afriky za jedním z největších misionářů 20. století Albertem Schweitzerem, vyjednali i setkání s básníkem Štěpanem Ščipačovem apod.

Sestra farářka Naděžda měla vždy dlouhá, ale přínosná a oslovující kázání a bratr farář Jaroslav kromě kázání obohacoval často setkání i zpěvem biblických písní.

Nyní bydlím na Kladně, ale oba manžele občas navštěvuji, když jezdím do Trutnova za dcerou a synem. Vzpomínáme spolu na početněné chvíle, ale i na těžké zkoušky.

Oba faráři, dnes již osmdesátníci, mají živý zájem o všechno dění, ani internet jim není cizí. Stále studují, sestra farářka překládá z němčiny. S láskou a zájmem přijímají každého, kdo v dobrém přichází.

Mysleme na naše služebníky pro Pána církve a budme za ně vděční. Pracovali s plným nasazením a v době totality to neměli vůbec lehké.

Příklad: němečtí evangelíci věnovali sestře farářce bony na nákup auta, aby jí usnadnili službu v hornatém okolí Trutnova. Hned však nastaly výslechy, zda nespoupracuje se západními imperialisty atd. Bratru faráři byl vzat státní souhlas pro výkon farářské služby pro jeho příměstí a nekompromisní jednání. Odešel tehdy pracovat na silnici a jeho slova mám dodnes v živé paměti. „I po té těžké práci věřím, že kalich (po přežití vichřic hněvu) při večeri Páně v rukou udržím.“

Nebudte nikomu nic dlužni kromě lásky (Ř 13,8). Uvědomuji si, že lásky není nikdy dost, abychom mohli splatit lásku nám darovanou. Kež je Pán opatruje a žehná jim. S láskou vděčně vzpomíná

Vilma Pokorná

O MODLITBĚ

Ne pro své spravedlivé činy ti předkládáme své prosby o smilování, ale pro tvé velké slitování, Panovníku, slyš!

Da 9,18-19

Ranní chvíle, to je knížka vydaná ECM, která provází čtenáře každý den biblickými texty podle Hesel Jednoty bratrské. Jsou doplněny vždy krátkou úvahou. Ta z 29. listopadu mě inspirovala k tomuto zamýšlení.

Autorka zmíněné úvahy se přiznává k tomu, jak není člověku možno dostát požadavkům Desatera. Skoro pro každý jeho bod našla své pochybení. Tato žena je pro mne poctivou křesťankou. Ale ten, kdo mne "mlátí Desaterem po hlavě", abych jej dodržovala, je pro mne pokrytcem a křesťanem značně nevěrohodným. Nikdo nedokáže dostát literě Zákona.

Jak důležitá je pak Boží milost, Boží slitování! Bez Ježíše nemůžeme činit nic. A skrze něho můžeme vše. Ale kdo to stoprocentně dokáže v praxi použít? A chce vlastně? Myslím, že samspospatelných křesťanů, kteří se domnívají, že spásy mohou dosáhnout skrze své bohu libé skutky, je ve všech církvích mnoho. Aby naše křesťanství mělo punc věrohodnosti a bylo prokazatelně napojeno na sílu milosti Boží, je nutno skrze modlitbu udržovat kontakt s touto milostí. Křesťan, který se nemodlí, je jako růže bez vůně, rybník bez vody, pole bez semene, mateřská školka bez dětí. Jsem trochu v rozpacích nad věřícími, kteří se za celý život nemodlili jinou modlitbu než Otče náš

během bohoslužby. Stačí to? Ježíš řekl, že takto se máme modlit. Ale vzhledem k jiným jeho výrokům jsem přesvědčena, že se máme modlit i jinak a jindy. Prostě to znamená, že prosby vyslovené v modlitbě Otče náš můžeme a máme konkretizovat. Někde jsem četla v souvislosti s úsekem "buď vůle tvá jako v nebi tak i na zemi", že "nebe" (myslí se Bůh a jeho vůle) je hotovo do dení světa zasahovat, ale nedochází k tomu automaticky jenom na základě toho, že "nebesa" vědí, jak by to na zemi mělo být. Jedná až teprve ve chvíli, kdy to na zemi někoho napadne, když to někdo vysloví v modlitbě. Někteří lidé si myslí, že přece nemohou Pána Boha "obtěžovat" svými problémy. Jenže on má ke každému svému dítěti (a to každý pokřtěný člověk je) osobní vztah. Zná jméno každého z nás a žádný náš problém, jak jsem také někde četla, není pro něho ani bezvýznamný ani tak velký, aby nám s ním nechtěl a nemohl pomoci. Ale pomoc dostane jenom ten, kdo o ni prosí. Někteří se domnívají, že je modlitba okrádá o čas, který chtějí věnovat na řešení svých záležitostí a problémů sami. A to si snad myslí, že tohoto výsledku se dobře dopracují bez Božího požehnání? Jiný člověk zase čeká s modlitbou až na zvláštní pokyn Ducha, že se má modlit, protože jinak je to jen mluvení slov bez účinku. No nevím, Ježíš doporučuje modlitbu vždycky a za každých okolností bez ohledu na to, co pocítujeme. On také bez modlitby nic nepodnikal.

Jsem si jista, že každou modlitbu

Bůh slyší, neznamená to však, že všechny jsou vyslyšeny. Některou modlitbu vyslovíme jednou a vyplní se to, oč prosíme. Jinou musíme stále opakovat a čekat na její vyslyšení dlouho. Tím se projevuje naše vytrvalost, trpělivost a víra. Některé možná zůstanou nevyslyšeny, ne proto, že by Bůh nebyl na nás laskavý, ale proto, že jejich vyslyšení by nebylo k našemu dobru.

Boží moudrost je větší než naše. Odevzdáme se jeho působení v našich životech. A nezapomínejme všechno s ním projednávat skrze modlitbu. Mějme na paměti, že nejsme sami sví, ale navždy skrze křest jeho. A tak nám všem v adventu přeju, abychom zůstávali pokorní před Bohem tak, jako pisatel 1. listu do Korintu, když říká v 15. kapitole v 10. verši: „Milostí Boží jsem to, co jsem.“

Květa Červená

GRUPPENFEST NA HTF

Jako bývalý student, který je však stále v kontaktu s fakultou, jsem se letos 23. listopadu zúčastnil Gruppenfestu. Myšlenka pořádání kulturní akce na půdě Husitské teologické fakulty se mi jevila slibná. Festival byl anoncován jako benefiční akce s výstavou a dvěma koncerty za lidskou cenu 60 Kč. O rázu akce už jsem měl určitou pozitivní představu z minulých let.

Bohužel mohu rovnou říci, že akce se od předešlých ročníků výrazně lišila. Viditelnou změnou byla absence téměř čehokoliv kromě piva. Hudebníci se pokoušeli začít hrát zhruba dvě hodiny, odměnou jim však byl prázdný sál. Měl jsem pocit, že festival nikdo

neorganizuje, a také jsem dlouho hledal výstavu. V temném koutku leželo na stolku něco málo neoznačených obrázků. Nebyl jsem sám, komu unikl smysl. Všichni účastníci bezcílně bloumali školou nebo si povídali v malých skupinkách.

Snažil jsem se zjistit, o co tady vlastně jde a kdo to vede. Bylo mi řečeno, že letošní festival pořádá studentský spolek 2. lékařské fakulty s názvem Latina medica, který řídí MUDr. Šárka Cihelková. Došlo mi, že o HTF ani o žádnou benefici se zde nejedná. Korunu této ubohé bezúčelné pivní párty nasadil příjezd městské policie, která nadvakrát akci ukončovala.

A k čemu to všechno vlastně bylo? Nároky na pití piva by uspokojila jakákoliv blízká restaurace. Nic jiného, dle mého názoru, festival nenabídl. Cizí spolek místo spolupráce poškodil jméno fakulty, jejíž vstřícnosti bylo bezohledně zneužito. Jakou představu si asi vytvoří společnost o teologické fakultě, na jejíž půdě se pod rouškou benefičního festivalu pořádá obyčejná pitka, kterou ukončí zásah policie? A jak se lidé v církvi mají dívat na vzdělávání svých budoucích duchovních? HTF už v minulosti rozhodně dokázala nabídnout víc. Nejen mně.

Pavel Kola

ZPRÁVY

Komedie o hvězdě

V pátek 22. prosince v 18 h uvede Theatre de la Liberté lidovou vánoční hru Komedie o hvězdě za spoluúčinnkování pěveckého sboru Vyšehrad. Představení se uskuteční ve sboru dr. Karla Farského, Vinohradská 161 (stanice tramvají 11, 19 a 26 Krematorium Strašnice). Vstupné dobrovolné, občerstvení zajištěno. Srdečně vás zve

NO Praha 10 - Strašnice

Vánoční koncerty

Náboženská obec Praha 10 – Vinohrady pořádá v Husově sboru, Dykova 1

* 18. prosince v 18 h vánoční koncert s biblickým slovem, pořádaný SŠES, Praha 10. Účinkují: varhany - Iveta Tvrđková, housle - Vladislava Štandrová. Biblické slovo - Milan Friedl, Gabriela Filippi, Rudolf Pellar;

* 19. prosince v 19 h vánoční koncert pěveckého sboru Sonaglio.

Daniel Majer

Adventní koncert v Peruci

Dne 1. prosince se ve sboru Mistra Jana Husa v Peruci uskutečnil adventní koncert, o kterém lze bez nadsázky říci, že předčil očekávání všech, kteří se rozhodli zpřijemnit si tuto mnohdy až chaotickou dobu poslechem krásné hudby.

Famí úřad v Peruci pozval instrumentálně vokální soubor SoliDeo, který posluchačům předvedl adventní hudbu gotiky, renesance a baroka z Čech, Itálie, Španělska, Rakouska a Německa. V programu soubor SoliDeo nezapomněl ani na instrumentální pestrost prováděných skladeb. Hudební nástroje, jako např. kravské, mufloní, beraní a kozí rohy, vzdušnicová šalmaj, niněra, kostěné a bezové flétny, středověké tříhlasé dudy a další, byly výrazným zpestřením koncertu.

Zcela zaplněný sbor si vyžádal dokonce přídavek a hlasitým potleskem dávali návštěvníci koncertu najevo svou spokojenost, což bylo i pro nás povzbuzením. Věřím totiž, že když hudba dokáže spojovat národy, doká-

že také spojit sestry a bratry v Peruci s naší církví. Nejsm ale již dávno mladým idealistou a tak na druhou stranu mi tane na myslí přísloví: „Člověk mívá, Pán Bůh mění.“ V každém případě mohou všem soubor SoliDeo vřele doporučit. Věřte, stojí to za to.

Zbyněk Zeman

Změna telefonního čísla

V náboženské obci Šternberk číslo telefonu 585 013 465 již neplatí. Nové číslo je 585 002 367, volat můžete i na mobil faráře 777 147 744.

(dk)

Pohlednicový kalendář

Královéhradecká diecéze vydala pohlednicový kalendář na rok 2007 v ceně 40 Kč. V případě zájmu si kalendář můžete objednat písemně na adrese Diecézní rada CČSH, Ambrožova 728, 500 02 Hradec Králové, telefonicky na tel. č.: 495 512 453 nebo e-mailem na adrese: dieceze.hradec@csh.cz.

(mk)

Poděkování

Vážení dárci, kteří jste přispěli do celocírkevní sbírky na pomoc postiženým povodněmi, znovu se po čase na vás obracíme za ty, kteří byli zasaženi neštěstím způsobeným povodní a zároveň byli díky vám obdarováni.

Dne 27. září byla na účet náboženské obce v Sázavě převedena částka 4000 Kč, kterou byla částečně uhrazena faktura za kombinovaný sporák. Pan František Šmejkal obdržel sporák v celkové hodnotě 5420 Kč. Zbylých 1420 Kč bylo uhrazeno ze sbírky vyhlášené naší náboženskou obcí. Děkujeme vám za všechny, jimž jste pomohli. Děkujeme Pánu Bohu za vaše soucítění a laskavé přispění. Přejeme vám radostné a požehnané očekávání oslavení narození Ježíše Krista, přejeme vám hojnost klidu a pokoje ve vašich srdcích a myslích, aby mír prostoupil celá vaše těla i duše, abyste prožili čas vánoční duchovně radostně s láskou, vírou a nadějí.

Olga Rajnošková

Cesta za hvězdou

Náboženská obec v Hrádku nad Nisou pořádá ve spolupráci s římskokatolic-

kou farností a DDM Drak netradiční misijní akci. Na dveřích Chrámu Pokoje, který užívá naše církev, visí adventní kalendář, kde každý den najdou děti jeden úkol a na Štědrý den si mohou ti, kdo úkoly splní, přijít pro dárek a přinést Ježíškovi obrázek.

Cesta za hvězdou započala 1. adventní nedělí zdobením a rozsvícením vánočního stromu (Hvězda stromu), 2. adventní nedělí jsme ve znamení Hvězdy pro Mikuláše vyráběli adventní a vánoční ozdoby, navštívil nás Mikuláš a jeho pomocníci. Ve čtvrtek 14. prosince Hvězda hudby připravila adventní koncert. A co nás ještě čeká? Světlo hvězdy

* 21. prosince - od 16 do 17 h v římskokatolickém kostele sv. Bartoloměje Jesličková slavnost - světlo z Betléma do vašich domovů.

Vánoční hvězda
* 24. prosince - od 12 do 13 h v Chrámu Pokoje ukončení adventního kalendáře

* 24. prosince - od 20 h v chrámu sv. Bartoloměje Vánoční mše svatá

* 24. prosince - od 21.30 h v Chrámu Pokoje Vánoční bohoslužba - vánoční hra – živý betlém

* 25. prosince - od 17 h v Chrámu sv. Bartoloměje Jan Jakub Ryba: Hej mistře!

(hz)

Naše církev v televizi

Na Štěpána 26. prosince od 10 h bude ČT přenášet bohoslužby z Husova sboru ve Slezské Ostravě. Vysluhovat bude sestra biskupka Jana Šilerová s kazatelkou Gabrielou Bjolkovou. Zveme k účasti všechny naše členy z Ostravy a okolí.

(jš)

Výběrové řízení

Občanské sdružení Naděje vyhláší výběrové řízení na místo účetní. Požadujeme středoškolské vzdělání ekonomického směru, znalost účetní a mzdové problematiky, znalost práce na počítači, sociální citění, samostatnost, spolehlivost, týmovost, ztotožnění s posláním organizace, praxe výhodou. Plný nebo částečný úvazek, nástup 1. 1. 2007 nebo dle dohody, pracoviště v Praze. Nabídky se strukturovaným životopisem a motivačním dopisem zasílejte na adresu Naděje, Varšavská 37, 120 00 Praha 2, e-mail personalista.praha@nadeje.cz, tel. č. 222 521 110.

(nad)

Kam pro Betlémské světlo

V letošním roce budou opět České dráhy rozvážet z Brna Betlémské světlo po celé republice. Rozvozu poslouží následující spoje: R 731 Brno-Bohumín, R 271 Brno-Břeclav, R 807 Břeclav-Otrokovice, R 672 Brno-Praha hl.n., R 752 Praha hl.n.-Františkovy Lázně, R 774 Praha-Masarykovo nádr.-Ústí n.Labem hl.n., R 704 Ústí n.Labem-západ-Cheb, R 970 Brno-Hradec Králové hl.n., R 998 Hradec Králové hl.n.-Liberec, R 907 Praděd Brno-Jeseník, R 662 Rožmberk Brno-Plzeň hl.n., R 821 Olomouc-Opava východ a Sp.vl. 1721 Brno-Vlářský průmysk.

(red)

KALENDARIUM-PROSINEC

18. 12. 1751 - Zemřel v Praze Kilián Ignác Dienzenhofer (* křtěn 1. 9. 1689 Praha) - barokní architekt a stavitel.

18. 12. 1846 - Vydán byl nový dvorský zákon o výkupu z roboty, jenž vycházel ze zásady dobrovolné dohody mezi poddanými a vrchností (obsažené již v patentu z roku 1798). Zákon připouštěl různé způsoby výkupu: 1. Relucí (převedením na ekvivalent) v peněžní poplatek nebo obilní dávku; 2. Výkupem v hotovosti; 3. Odstoupením části pozemků vrchností. Zákon upravoval i postup při výkupu z roboty u celých obcí najednou. Praktická účinnost tohoto zákona byla však minimální, jeho vydání bylo značně ovlivněno rozsáhlým rolnickým povstáním v Haliči v téže roce, na jehož potlačení se podílelo i rakouské vojsko (spolu s ruským a pruským).

18. 12. 1896 - Narodil se v Praze Jan Bělehrádek (+ 8. 5. 1980 v Londýně) - lékař a biolog, účastník protinacistického odboje. Od roku 1924 působil jako přednosta Biologického ústavu Lékařské fakulty Masarykovy univerzity v Brně. Roku 1934 se vrátil na Univerzitu Karlovu. Ve druhé polovině 30. let vystupoval jako děkan lékařské fakulty proti fašistům a antisemitům mezi českými lékaři a mediky. Jako aktivní účastník odboje za 2. světové války byl vězněn nacisty. Roku 1945 se stal prvním poválečným rektorem pražské univerzity. Roku 1949 odešel do emigrace. České lékaře a přírodovědce nejvíce ovlivnil dvousvazkovou učebnicí *Obecná biologie*, kterou napsal ve spolupráci s Vladimírem Bergauerem a vydal v letech 1934-36.

19. 12. 1741 - Novému českému králi Karlu III. slavnostně holdovalo 486 členů české stavovské společnosti na Pražském hradě (věrnost Marii Terezií zachovali například Lobkovicové, Schwarzenberkové, Kounicové a Lichtenštejnové). Dne 23. prosince ustanovil Karel III. v Čechách prozatímní vládu s novou českou dvorskou kanceláří a 28. prosince odjel do Říše na volbu císaře. Moc v zemi přešla do rukou francouzského vojenského velení maršála Belle-Isle.

19. 12. 1911 - Zemřel v Praze Josef Ladislav Pič (* 19. 1. 1847 ve Mšeně u Mělníka) - archeolog a historik, m.j. jeden z obhájců pravosti "rukopisů".

20. 12. 1816 - Vyšlo doplňující nařízení k jazykovému dekretu z 23. srpna t. r., podle něhož i bohoslovci měli mít možnost učit se českému jazyku, byl-li v místě k dispozici učitel češtiny. Rovněž se upozomňovalo, že u lékařů, kteří budou chtít působit v českých nebo česko-německých oblastech, se bude vyžadovat znalost češtiny. Podobný požadavek byl vznesen i na lékaře v nemocnicích a na profesory na lékařských klinikách. Skutečná praxe však byla jiná.

20. 12. 1866 - Na českém sněmu vystoupil jménem 38 poslanců E. Grégr s interpelací ve věci pobytu jezuitů v Čechách. Ti se začali usazovat v Praze od května 1866, zejména pak po odstoupení Benátska Itálii.

20. 12. 1916 - Americký prezident W. Wilson se obrátil ke všem válčícím státům s dotazem na jejich válečné cíle. Jeho iniciativa reagovala na nabídku ústředních mocností (Německa, Rakousko-Uherska, Bulharska a Turecka) z 12. prosince t. r. k mírovým jednáním.

22. 12. 1421 - Král Zikmund se zradou zmocnil Kutné Hory. Žižka však mistrným manévrem už 6. ledna 1422 znovu obsadil město. V dalších dnech (7. a 8. ledna) byli poraženi Uhři u Haber a u Německého Brodu. Na Moravě skončil nedakonický tábor. Část husitů odešla do východních Čech a spojila se s orebity, zbytek jeho obránců přesídlil na blízky Uherský Ostroh, který se stal počátkem 20. let hlavní baštou husitství na jihovýchodní Moravě. Uchýlili se tam i husitští kněží vypuzení z far.

22. 12. 1636 - Ferdinand III. byl zvolen římskoněmeckým králem.

22. 12. 1886 - Německý liberální poslanec J. Plener znovu vystoupil na českém zemském sněmu (předtím již 14. září 1884 E. Herbst a 5. prosince 1885 taktéž J. Plener) s požadavkem na zrušení Stremayrových nařízení (1880) a Pražákova ministerského nařízení z 23. září 1886, kterým se zaváděla čeština jako vnitřní úřední jazyk u vrchních zemských soudů v Praze a Brně. Opět byl opakován požadavek administrativního rozdělení Čech. Většina sněmovny ústy K. Schwarzenberka odmítla debatu o tomto návrhu. Jménem německých liberálů vystoupil F. Schmejkal, obvinil většinu sněmu z neochoty k dohodě a ohlásil odchod ze sněmu. Němečtí liberálové vstoupili do pasivní rezistence.

22. 12. 1941 - Zahynul v Mauthausenu Karel Hašler (* 31. 10. 1879 v Praze) - herec, textař, skladatel, spisovatel, dramatik a režisér.

23. 12. 1466 - Papež Pavel II. uvalil na Jiřího z Poděbrad papežskou klatbu, prohlásil ho za kacíře a sesadil ho z trůnu. Všichni jeho poddaní tím byli vůči němu zbaveni poslušnosti. Současně vyhlásil proti kališnickým Čechám křížáckou výpravu.

24. 12. 1936 - Zemřel v Praze Jan Herben (* 7. 5. 1857 v Brumovicích) - novinář a spisovatel. Pracoval mj. v moravské rubrice Národních listů, odkud byl propuštěn pro svůj postoj v otázce rukopisných bojů. Sblížil se s T. G. Masarykem a okruhem jeho stoupenců. Uvedl do života jejich plán na vytvoření vlastního nezávislého tisku založením časopisu Čas, který se stal veřejnou tribunou politických názorů a plánů realistů (zejména T. G. Masaryka). V době válečné bylo vydávání Času (1915) zastaveno. Za 1. světové války pracoval v Maffii a po převratu (1918) byl členem Národního výboru. Působil též v Národním shromáždění a v letech 1920-25 byl senátorem. V roce 1925 pak přešel do redakce Lidových novin. Vedle črt a žánrových obrázků (*Moravské obrázky, Slováké děti*) je autorem novel (*Na dědině*) a nedokončené románové kroniky ze Slovácka (*Do třetího a čtvrtého pokolení*). Mezi nejúspěšnější díla patří vyprávění Hostišov. Byl i autorem biografii T. G. Masaryka.

(red)

PRO DĚTI A MLÁDEŽ

Přichází někdo silnější než já

...řekl Jan Křtitel a dodal...

Co? To se dozvíte, pokud čísla správně nahradíte písmeny.

14 5 10 18 5 13 1 14 8 6 15 4 5 14 1 3 21 7
16 15 22 20 2 22 1 12 17 5 13 9 14 5 11 10 5 6 15
15 3 19 20 8

1 = A 9 = Í 17 = Ř
2 = Á 10 = J 18 = S
3 = B 11 = K 19 = U
4 = D 12 = L 20 = V
5 = E 13 = M 21 = Y
6 = H 14 = N 22 = Z
7 = CH 15 = O
8 = I 16 = R

(Řešení z minulého čísla: Očekávání)

Jana Krajčířiková

Český zápas

MK ČR E 127 ISSN 0323-1321

Týdeník Církve československé husitské

Vydává Ústřední rada Církve československé husitské, Wucherlova 5, 166 26 Praha 6

Šéfredaktorka: Dr. Helena Bastlová, redakce: Mgr. Jana Krajčířiková, Ivana Kyselová, Mgr. Ervín Kukuczka, tel.: 220 398 107, fax: 220 398 123,

mail: cesky.zapas@csh.cz, Tisk: Grafotechna, Distribuce: A.L.L. production s.r.o., Poděbradská 24, 190 00 Praha 9, tel.: 234 092 851, predplatne@predplatne.cz